

Hipnoza to temat fascynujący. Jeśli pominie się jej tajemnicze dla większości ludzi konotacje, a dostrzeże skuteczne narzędzie o szerokim zastosowaniu klinicznym, temat, jak sądzę zyska na atrakcyjności. Już sama możliwość ożywienia wspomnień lub uwolnienia się od ciała w stopniu umożliwiającym interwencję chirurgiczną bez użycia środków chemicznych (leków) jest zdumiewająca. Jest niezwykle dynamiczną i różnorodną dziedziną wiedzy, dyscypliną podlegającą nieustannemu rozwojowi.

Hipnoza w połączeniu z akupunkturą, laseropunkturą, elektropunkturą i magnetostymulacją w terapii całościowej. (fragmenty)

Hipnoza to naturalny, zmieniony stan świadomości. Osoba wchodzi w stan hipnotyczny, znacznie różniący się od normalnego stanu, w trakcie naturalnego procesu niezwiązanego z przyjmowaniem jakichkolwiek substancji (leków), ani z innego rodzaju fizyczną ingerencją. Jest to stan odprężenia i szczególnej podatności na sugestie. Następuje w nim odprężenie umysłu i ciała i dlatego osoba łatwiej reaguje na podsuwane jej sugestie. Dochodzi do intensywnej koncentracji uwagi na określonej idei lub bodźcu sensorycznym (czuciowym). Hipnoza nie jest terapią (leczeniem). Jest raczej narzędziem terapeutycznym, którego można użyć na wiele sposobów. Może być ona użyta do leczenia każdego stanu, którego istotnym elementem są podstawy (czyli różnorodne schorzenia). W każdej sprawie, w jaką zaangażowany jest ludzki umysł czyli praktycznie wszędzie, bo wszystkimi procesami steruje umysł, istnieje możliwość uzyskania pozytywnych wyników zastosowaniu hipnozy.

Hipnoza może być pożytecznym dodatkiem do bardziej tradycyjnych metod leczenia. Po pierwsze dlatego, że odwołuje się do relacji umysł – ciało i roli umysłu w występowaniu zjawisk.

Po drugie jest to metoda, która ze swej natury kładzie nacisk na odpowiedzialność każdej osoby za jej zdrowie, dobre samopoczucie. Wykorzystanie hipnozy pozwala ludziom odczuć, że mogą sprawować kontrolę nad przeżyciami wewnętrznymi. Hipnoza może przyspieszyć proces powrotu do zdrowia, może więc stać się skutecznym narzędziem pomocy dla terapeuty, lekarza. Należy pamiętać przy tym, że hipnoza nie zastępuje metod leczenia, lecz je uzupełnia.

Wobec różnych procesów chorobowych wyzwolonych w organizmie pod wpływem różnych czynników, tak zewnętrznych jak i wewnętrznych dochodzi do zaburzenia różnorodnych funkcji narządów, tkanek organizmu. Między innymi powstają zaburzenia w wytwarzaniu i przepływie energii w organizmie. Dla celów zaburzeń tego typu energii wymagane jest „podregulowanie energii”, czego dokonuje się z dobrym skutkiem przez stosowanie akupunktury (lasero- i elektro-punktury) w całym zakresie jej zastosowania, a więc także laseropunktury u tych ludzi, u których trudno jest wykonać z różnych względów akupunkturę. Poza tym laseropunktura pozbawiona jest tych różnych przykrych odczuć jakie niesie ze sobą akupunktura.

Ponadto w ostatnich latach skuteczna i pomocna jest magneto stymulacja, głównie z zastosowaniem wolnozmiennych pól magnetycznych.

Stosowanie wyżej wymienionych metod równocześnie z hipnozą podnosi efekt hipnoterapeutyczny i przyspiesza wycofywanie się skutków chorobowych.

Akupunktura klasyczna – wymagająca użycia igieł – jest to terapia polegająca na stymulacji punktów przez nakłuwanie. W oczywisty sposób dostępna jest dla bardzo wąskiego kręgu specjalistów i wymaga wielu lat studiów i jeszcze więcej praktyki. Skuteczność akupunktury jest ściśle związana z jak najdokładniejszym wprowadzeniem igły w punkt akupunktury. Upowszechnia się pogląd, że akupunktura jest sojusznikiem współczesnej medycyny i stanowi jej cenne uzupełnienie. Dzisiaj akupunktura obejmuje swym zasięgiem niemal cały świat i zyskuje coraz więcej zwolenników zarówno wśród lekarzy jak i pacjentów. W wielu krajach odbywa się proces zespolenia tej starej chińskiej metody ze współczesnymi metodami medycyny zachodniej. Integracja jest w pełni uzasadniona, gdyż

współczesna medycyna europejska, pomimo wybitnych osiągnięć w dziedzinie diagnostyki i terapii nadal bezradna jest w wielu jednostkach chorobowych i to w takich, w których akupunktura jest w stanie przynieść skuteczną pomoc. Akupunktura jest przyjazna dla innych metod leczenia – wręcz potęguje ich skutki i efekty.

Przeciwwskazaniem do stosowania akupunktury i elektropunktury (tj. terapii polegającej na stymulacji punktów przez nakłuwanie i działanie na igłę impulsami prądowymi) są: choroby zakaźne, choroby zapalne skóry i choroby charakteryzujące się niską krzepliwością krwi z uwagi na możliwość wywołania krwotoku i/ lub zakażenia ogólnego. Niezależnie od w/w przeciwwskazań istnieją tymczasowe warunki, w których nie powinno się stymulować punktów akupunktury. Są to: ciąża, stan wyczerpania fizycznego lub psychicznego, nadużycie środków upajających (alkohol, narkotyki), silne emocje, nienormalne warunki atmosferyczne (burza, sztorm, silne mrozy, duże upały), menstruacja u kobiet.

Praktycznie akupunktura, przez to iż przy nakłuciu igły przenika się barierę oddzielającą świat zewnętrzny i wewnętrzny wymaga zachowania zasad sterylności wykonania zabiegu, co wymaga dużej odpowiedzialności i wiedzy ze strony wykonującego zabiegi akupunktury.

Akupunktura jest zabiegiem mniej lub więcej bolesnym, co zależy od wrażliwości pacjenta. Dlatego alternatywą dla akupunktury jest elektropunktura (autopunktura) tj. terapia polegająca na stymulacji punktów akupunktury przez działanie impulsami prądowymi bez wkłuwania igieł. Cel stymulacji jest ten sam co w akupunkturze. Elektropunktura jest metodą najbardziej wyważoną ze względu na koszt i dostępność, a przy tym jest równie skuteczna co akupunktura.

W olbrzymiej ilości przypadków można ją stosować we własnym zakresie, stąd inna nazwa – autopunktura.

Historia elektropunktury sięga początku XIX w. Wtedy rozpoczęto próby z zastosowaniem prądu elektrycznego w dziedzinie medycyny. Szybko zauważono zwiększenie efektu terapeutycznego przy przepuszczeniu prądu elektrycznego przez igły wkłute podczas zabiegu akupunktury. Z czasem zaczęto stosować przepuszczanie prądu bez użycia igieł, a mianowicie przez elektrody płaskie (płytkowe) przyłożone do powierzchni ciała i uzyskano równie dobre efekty. Urządzenia do stymulacji impulsami prądowymi – elektrostymulatory stały się sprzętem powszechnie używanym w gabinetach fizjoterapii. Dzisiaj dzięki miniaturyzacji w elektronice każdy może stać się posiadaczem prostego aparatu do elektropunktury. Takie aparaty są najczęściej wyposażone w automatyczne detektory ułatwiające lokalizację punktów akupunktury.

Autopunktura (elektropunktura) nie narusza integralności fizycznej organizmu, lecz działa na energię człowieka, przy czym działanie to polega na odblokowaniu naturalnych możliwości regeneracyjnych.

Istotą elektropunktury jest oddziaływanie prądu elektrycznego na niewielką strefę (punkt) powierzchni skóry człowieka. Mamy tu do czynienia z wykorzystaniem małej energii elektrycznej adekwatnej do procesów elektrycznych przebiegających w ustroju ludzkim.

Aby wywołać efekt leczniczy igła do akupunktury musi dochodzić do punktu, natomiast prąd elektryczny penetruje we wszystkich kierunkach i dlatego nie wymaga on aż tak wielkiej dokładności w lokalizowaniu punktów.

Dlaczego igły i impulsy elektryczne leczą? Prawidłowa odpowiedź na tak postawione pytanie brzmi: To nie igły czy impulsy elektryczne leczą. One przywracają tylko utraconą równowagę sił Yin i Yang. Wszyscy posiadamy doskonałe mechanizmy obronne, które potrafią obronić nas przed każdą chorobą. Aby mechanizmy te działały prawidłowo, musi być spełniony podstawowy warunek: w całym naszym organizmie musi być rozprowadzona równomiernie energia życiowa qi (chi/czi). Jakikolwiek niedobór czy skupiska tej energii powodują stan chorobowy. Siły, które transportują tę energię to właśnie Yin i Yang. Połowa meridianów (szlaków transportowych energii) transporterów energii chi (czi) jest pod wpływem siły Yin, druga połowa pod wpływem siły Yang. Blokada któregośkolwiek meridianu powoduje, że energia nie będzie już równomiernie rozprowadzana, lecz w zależności od miejsca blokady powstaną

skupiska i niedobory energii, co objawi się w przyszłości jedną z wielu chorób. To właśnie choroba pozwala lekarzowi zorientować się gdzie nastąpiła blokada. Lekarz usuwa ją wkłuwając igłę lub działając na punkt w inny sposób, np. prądem elektrycznym i w ten sposób przywraca zaburzoną równowagę, a tym samym przywraca zdrowie. Mechanizm ten doskonale tłumaczy, dlaczego choroba w początkowej fazie daje się łatwo usunąć. Powstała nierównowaga jeszcze się nie umocniła i wystarczy wówczas dwuminutowy zabieg. Po upływie dłuższego czasu, np. tygodnia narastająca nierównowaga będzie już tak duża, że jeden zabieg nie pomoże. Potrzebna jest wówczas kuracja długotrwała z powtarzaniem zabiegami akupunktury bądź elektropunktury. Zabiegi elektropunktury dzięki zastosowaniu elektroniki w tworzeniu bodźców odpowiednio skuteczne są o wiele krótsze: 2 min na punkt niż zabiegi akupunktury 6 – 15 min na punkt.

Laser – to wzmocnione światło wskutek indukcji (wprowadzenia) emisji (wysyłania) promieniowania.

Bardziej luksusowe, bo bezbolesne i krótkotrwałe są zabiegi laseropunktury: 20 – 25 sek na punkt. Niezwykła skuteczność oddziaływania światła laserowego na materię ożywioną wynika ze szczególnych cech tego promieniowania: spójności czyli zgodności w fazie wszystkich emitowanych fal świetlnych oraz monochromatyczności czyli jednobarwności. Skuteczność ta zależy od szczególnych cech odbiornika, jakim jest organizm żywy. Na poziomie oddziaływania fotonów z materią, ustrój żywy należy rozpatrywać jako twór zbudowany z bioplazmy (hipotetyczny, otwarty stan materii oddziałujący ustawnie na inne stany materii i może przemieniać się w nie. Tak jak woda staje się para lub lodem), o wysokim stopniu uporządkowania. Pojęcie bioplazmy wprowadził do nauki 30 lat temu prof. Włodzimierz Sedlak.

Spójne, czyli niezwykle uporządkowane i jednolite promieniowanie laserowe wywiera silny wpływ na uporządkowaną materię żywych komórek. Tworami o największym stopniu wewnętrznego uporządkowania są w żywej komórce: mitochondria (centrale energetyczne) oraz kwasy nukleinowe DNA i RNA (bank informacji komórki). Badania Fritza A Poppa wykazały, że DNA zawarty w jądrze komórki działa jako wnęka rezonansowa dla fotonów (cząstka energii świetlnej), a w komórkach panują warunki progowe akcji laserowej. Wynika stąd wprost możliwość generowania (tworzenia) światła laserowego przez żywy organizm! Że nie jest to hipoteza lub fantazja zdają się wskazywać eksperymenty prof. Koznaczejewa z komunikowaniem się poprzez przegrodę ze szkła kwarcowego dwóch hodowli komórkowych. Dodajmy, komunikowania się za pośrednictwem światła wysyłanego przez komórki. Pierwszym spostrzeżeniem takiej biologicznej telekomunikacji były jednak doświadczenia A. Gurwicza, dotyczące oddziaływania na siebie korzonków dwóch roślin. Obserwacje te poczyniono w 1923 roku, a więc na długo przed skonstruowaniem przez człowieka pierwszych urządzeń laserowych. Wymienione wyżej właściwości bioplazmy jako podstawowego budulca żywych komórek powodują, że światło laserowe stanowi wyjątkowo skuteczny kanał informacyjny w oddziaływaniu na organizmy roślinne i zwierzęce.

To oddziaływanie, dość niespecyficzne zresztą, wywołuje w komórkach ogólne reakcje wzmocnienia procesów enzymatycznych, nasilenie przemiany materii. Uaktywnienia syntezy białek i regeneracji uszkodzeń. Dawki promieniowania są tak małe, że nie wchodzi w rachubę efekt energetyczny (termiczny), a jedynie szczególne, informacyjne pobudzenie żywych komórek. Jakkolwiek nie można uważać światła laserowego za panaceum na wszystkie dolegliwości, to jednak zakres praktycznych zastosowań jest olbrzymi. Światło to działa ogólnie biostymulująco, regenerująco. Wzmaga podziały komórkowe, a więc gojenie ran, leczy egzemę i parodontozę. W kosmetyce pełni zaś rolę szczególnego eliksiru młodości, gdyż umiejętnie stosowane ożywia skórę i powoduje cofanie zmarszczek. Bardzo efektywną drogą oddziaływania na organizm człowieka jest naświetlenie punktów aktywnych (laseropunktura) znanych z tradycyjnej medycyny chińskiej.

W medycynie stosuje się wiele różnych typów laserów. W zależności od celu jaki chcemy osiągnąć oddziałując na tkankę żywą można spotkać się z laserami gazowymi (CO₂, argonowe) o dużej mocy np. w chirurgii do cięcia tkanek, niszczenia nowotworów, w okulistyce do leczenia odwarstwień siatkówki, w stomatologii do leczenia próchnicy zębów, parodontozy. W reumatologii, dermatologii.

W laseropunkturze stosuje się zwykle lasery o mniejszej mocy, krótszej emitowanej fali (bliska podczerwień, światło czerwone). Takie lasery nazywa się biolaserami. W wyniku ich działania następuje podwyższenie stężenia tlenu w komórce, optymalizacja pompy sodowo – potasowej w błonach komórkowych ((pompa sodowo – potasowa umiejscowiona jest w błonie komórkowej, aktywnie transportuje K⁺ (jon potasowy) do wnętrza komórki (wbrew gradientowi stężeń) przy **zachowanym** biernym transporcie potasu z komórki na zewnątrz). Następuje też intensyfikacja syntezy (tworzenia) białek oraz zwiększenie częstości podziału komórek.

Magnetostymulacja

Badania naukowe i obserwacje kliniczne wykazały, że silne wysokozmienne pola magnetyczne są szkodliwe dla organizmu ludzkiego, niskie wolnozienne zaś – przyjazne człowiekowi. Stad te ostatnie mają coraz częstsze zastosowanie w leczeniu chorób różnej etiologii i patogenezie.

Uwzględniając poznaną już efektywność działania wolnozmiennych pól magnetycznych na poziomie międzykomórkowym i komórkowym do dobrze udokumentowanych efektów biologicznych m.in. zalicza się:

- Intensyfikacja utylizacji (użycia), a także wzrost procesów oddychania komórkowego.
- Działanie naczyniorozszerzające i naczyniotwórcze
- Nasilenie procesów regeneracji tkanek miękkich
- Przyspieszenie procesu tworzenia zrostu kostnego
- Działanie przeciwzapalne
- Działanie redukujące chorobę zwyrodnieniową stawów
- Leczenie osteoporozy.

W 1996 roku na rynku niemieckim pojawiło się urządzenie o nazwie MRS2000. Obecnie urządzenie magnetostymulacyjne Viofor JPS produkowane przez firmę Med.& Life Polska, choć stanowi kontynuację urządzenia MRS 2000 jest jednak całkowicie nowym urządzeniem generującym wolnozienne pole magnetyczne.